Édition Gebethner & Wolff

FR. CHOPIN

Valses

pour piano

(A. Michałowski)

Zbiory Słowa i Pieśni I. F. C.
858

Op. 69. No. 1.
As dur. page 55.

Op. 69. No. 2.
H moll. page 59.

Op. 70. No. 1.
Ges dur. page 64.

p. 70. No. 2.
cresc. *F moll.* page 67.

1. *simile*

p. 70. No. 3.
Des dur. page 70.

E moll. page 72.

E dur. page 76.

Es dur. page 80.

858/II

Édition Gebethner & Wolff

Fr. Chopin

Valses

pour piano

(A. Michałowski)

Biblioteka Główna Stowarzyszenia Muzyków Polskich
858/II

PROPRIÉTÉ DES ÉDITEURS POUR TOUS PAYS

Varsovie, GEBETHNER & WOLFF | Cracovie, G. GEBETHNER & Cº
Fournisseurs du Conservatoire de Varsovie, fournisseurs et commissionnaires de la Société de Musique de Varsovie.
Succursales: Lublin — Łódź — Poznań. [1919-22]

Op. 69. No. 1.
As dur. page 55.
Op. 69. No. 2.
H moll. page 59.
Op. 70. No. 1.
Ges dur. page 64.
Op. 70. No. 2.
cresc. *F moll.* page 67.
1. *simile*
Op. 70. No. 3.
Des dur. page 70.
E moll. page 72.
E dur. page 76.
Es dur. page 80.

Walce.

Grande Valse brillante. Op. 18.
Vivo.
1. *Es dur.* page 8.

Valse brillante. Op. 34. No. 1.
Vivace.
2. *As dur.* page 16.

Valse. Op. 34. No. 2.
Lento.
3. *A moll.* page 24.

Valse brillante. Op. 34. No. 3.
Vivace.
4. *F dur.* page 30.

Valse. Op. 42.
Vivace.
5. *As dur.* page 34.

Valse. Op. 64. No. 1.
Molto vivace.
6. *Des dur.* page 42.

Valse. Op. 64. No. 2.
Tempo giusto.
7. *Cis moll.* page 45.

Valse. Op. 64. No. 3.
Moderato.
8. *As dur.* page 50.

Valses.

Valse. (Oeuvre posthume.) Op. 69. No. 1.
Lento.
9. *As dur.* page 55.

Valse. (Oeuvre posthume.) Op. 69. No. 2.
Moderato.
10. *H moll.* page 59.

Valse. (Oeuvre posthume.) Op. 70. No. 1.
Molto vivace.
11. *Ges dur.* page 64.

Valse. (Oeuvre posthume.) Op. 70. No. 2.
Tempo giusto.
12. *F moll.* page 67.

Valse. (Oeuvre posthume.) Op. 70. No. 3.
Moderato.
13. *Des dur.* page 70.

Valse. (Oeuvre posthume.)
Vivace.
14. *E moll.* page 72.

Valse. (Oeuvre posthume.)
Tempo di Valse.
15. *E dur.* page 76.

Valse. (Oeuvre posthume.)
Non troppo vivo.
16. *Es dur.* page 80.

Valse. (Oeuvre posthume.)
Vivo.
17. *As dur.* page 88.

Objaśnienia.

a) ↧ oznacza naciśnięcie pedału, zaś ○ opuszczenie takowego; † umieszczony przed znakiem pedałowym wskazuje, że pedał należy naciskać nie jednocześnie, lecz po uderzeniu akordów lub pojedyńczych dźwięków, dla uniknięcia zlewania się poszczególnych harmonji.

Komentarze.

Walce Chopina.

Tom I niniejszego wydawnictwa stanowi całość, złożoną z 17 walców, opracowanych szczegółowo według nowoczesnych wymagań gry fortepianowej.

Począwszy od 1^{go} do ostatniego prawie wszystkie walce są pełne poetycznego uroku, finezji i brawury i tylko różnią się nastrojami bądź figlarnej lub melancholijnej natury. Rzecz jasna, że w wykonaniu takich arcydzieł ważną rolę odgrywają: odpowiednia technika, inteligencja, polot i duży zasób odczucia, by mogły być uwydatnione cudne śpiewne frazy, perełkowate biegniki, pasaże jak również i polifonja, tak bogato stosowana w dziełach Chopina.

Po za ogólnem określeniu charakterystyki walców, podaje się szereg ważnych uwag i objaśnień, odnoszących się do każdego z tych utworów, a mianowicie:

No. 1, op. 18, Es dur.

Główny motyw tego walca należy akcentować na 3^{ej} części każdego z 4^{ch} taktów, gdyż rozwiązanie harmoniczne znajduje się na 1^{ej} części następnego taktu. By uniknąć fałszywych akcentów powinno być:

zamiast:

Explications.

a) Au signe ↧ on presse la pédale, au signe ○ on la laisse libre. Le signe additionel † indique, que la pédale ne doit pas être pressé en même temps avec le jeu rythmique de la main, mais, afin d'éviter la confusion des harmonies, la pression de la pédale doit suivre immédiatement après les accords, ou les sons isóles, près desquels le signe est placé.

Commentaires.

Les valses de Chopin.

Le premier volume de la présente édition contient une série de 17 valses, revues soigneusement dans leurs détails, d'après les exigeances modernes de l'art du pianiste.

De la première à la dernière, ces valses sont toutes presque abondamment douces de charme poétique, de finesse et d'entrain brillant. Elles diffèrent entre elles uniquement par le caractère, espiègle dans les unes, mélancholique dans les autres. Il est évident que, dans l'exécution de ces chef-d'œuvres, le degré de technique spéciale, l'intelligence de l'exécuteur, sa phantaisie et son sentiment jouent un rôle important, dans le but de pouvoir faire gûter: la beauté des phrases mélodiques, la splendeur des traits d'agilité et des passages perlés, et en même temps faire relever la polyphonie, si abondamment employée dans les œuvres de Chopin.

Ces quelques mots de renseignement général se réfèrent au caractère complexif des valses de Chopin. Quant aux propriétés particulières de chacune d'elles, voici des informations spéciales, qu'il est important de connaître:

No. 1, op. 18, en Mi♭ majeur.

Le motif principal de cette valse doit recevoir un accent sur le 3ème quart dans chacune des 4 mesures, parce que la solution des harmonies se trouve au 1er quart de la mesure suivante. Pour éviter des faux accents, il faut jouer:

au lieu de:

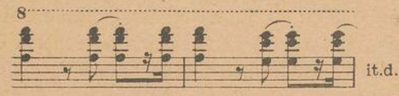
W następnych czterech taktach akcenty przypadają na 1^{ej} części, albowiem rozwiązanie harmoniczne następuje na 3^{iej} części taktu:

Na wysoce kunsztowną całość utworu składa się dużo liryzmu, elegancji, finezji i brawury.

No. 2, op. 34 No. 1, As dur.

Często grywany na koncertach walc ten powinno traktować przeważnie z dużym rozmachem i brawurą. Po wstępie dość energicznym następują: część śpiewna oraz błyskotliwe pasaże, które przy powtórzeniu należy grać *non legato*. Na szczególną uwagę zasługują cztery takty na str. 20 wiersz 3, by ósemki w każdym z tych taktów istotnie wykonane były w rytmie właściwym w przeciwieństwie do często zmienianych ósemek na szesnastki, a zatem powinno być:

wadliwe wykonanie:

*) Powyżej wskazane palcowanie $\begin{smallmatrix}3\\4\\1\end{smallmatrix}$ ma na celu silniejsze uwydatnienie pojedyńczych dźwięków. Klawisz należy zaatakować trzema palcami jednocześnie, przygotowując takowe w pozycji pionowej.

No. 3, op. 34 No. 2, a moll.

Nastrój tego walca jest melancholijny, co zaznacza się w smętnej melodji, prowadzonej lewę ręką; również i dalsze frazy, pełne poezji, należy wykonywać śpiewnym tonem przy zachowaniu ścisłego *legato*.

No. 4, op. 34 No. 3, F dur.

Jest przeciwieństwem poprzedniego walca, zawiera bowiem dużo humoru i wesołości. Dla należytego wykonania błyskotliwych biegników wymaganem jest lekkie i elastyczne uderzenie.

Dans les quatre mesures suivantes les accents surviennent au 1er quart, parce qu'ici la solution de l'harmonie arrive au 3ème quart:

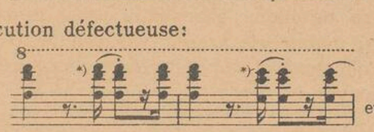
L'ensemble de la composition, artistique au plus haut degré, est empreint de lyrisme, d'élégance, de finesse et d'entrain.

No. 2, op. 34 No. 1, en La♭ majeur.

C'est une valse jouée souvent aux concerts. Elle doit être traitée avec beaucoup d'élan et brillamment. Après un motif initial assez énergique, survient la partie mélodique, alternée de passages brillants, qui, lorsqu'ils reviennent pour la dernière fois, doivent être exécutés *non legato*. Il faut remarquer particulièrement dans les quatre mesures à page 20, ligne 3, que les croches, dans chaque mesure, soient réellement exécutées à leur valeur spéciale, à différence des doubles-croches qui les alternent. Le rythme de ces mesures doit être le suivant:

Exécution défectueuse:

*) Le doigté susindiqué $\begin{smallmatrix}3\\4\\1\end{smallmatrix}$ a pour but de rendre plus distincte la sonorité du ton. Il faut attaquer la touche simultanément par les 3 doigts, en les y préparant dans une position verticale.

No. 3, op. 34 No. 2, en La mineur.

Cette valse doit être nuancée mélancoliquement, ce qui est rendu évident par la tristesse de la mélodie, confiée à la main gauche. Les phrases suivantes, pleines de poésie, doivent être également exécutées avec lyrisme, en leur gardant l'allure d'un *legato* rigoureux.

No. 4, op. 34 No. 3, en Fa majeur.

Composition qui forme un absolu contraste avec la valse précédente, étant constituée par des éléments de vivacité et gaieté. Pour bien faire relever l'éclat des traits d'agilité, on doit se servir d'un jeu léger et élastique.

No. 5, op. 42, As dur.

Walc ten, często grywany przez wirtuozów, jest istotnie najtrudniejszym ze wszystkich. Po trylowym wstępie nastepują: płynna melodja dwojkami, efektowne pasaże, przegrodzone ślicznym tematem oraz identyczna zwrotka (40 str. wiersz 5) pod względem rytmicznem jak i w No. 2, gdzie jest mowa o ósemkach 2iej części taktu, które należy przestrzegać dokładnie w wykonaniu.

No. 6, op. 64 No. 1, Des dur.

Wirowaty ruch figlarnego walczyka wymaga w wykonaniu lotności i perlistości palcowej. By zaś osiągnąć właściwy efekt techniczny niezbędnem jest studjowanie biegników palcowem *staccato*. W cantilenie cudną frazę melodyjną należy podkreslać śpiewnym tonem, jako część pełną liryzmu i elegancji.

No. 7, op. 64 No. 2, cis moll.

Tęskną i marzycielską jest 1a część tego wielce poetycznego walca. Część 2a stanowi rodzaj przygrywki (ritournelle), którą należy grać w tempie umiarkowanem, unikając akcentów na ostatnich ósemkach każdego taktu, błędnie zaznaczonych w niektórych wydawnictwach.
dobrze:

zle:

Szeroki śpiewny temat w Des dur jest jednym z najpiękniejszych momentów w twórczości Chopina.

No. 8, op. 64 No. 3, As dur.

Dziwnem jest, że tak pełen wdzięku i szlachetności walc prawie nie bywa grywany na koncertach. A przecież zawiera śliczne frazy śpiewne i efektowne biegniki, które wykonywać należy z zastosowaniem scisłego *legato*. Melodia w C dur musi być uwydatnioną przy dyskretnym akompanjamencie w prawej ręce.

No. 9, op. 69 No. 1, As dur.

Od tego numeru zaczynają się walce, wydane po śmierci ich genialnego twórcy. Walc powyzszy jest

No. 5, op. 42, en La♭ majeur.

Cette valse, jouée souvent par les pianistes-virtuoses, est réellement la plus difficile de toutes. Après le trille du commencement survient une mélodie coulante, d'un rythme pair, secondée par des passages pleins d'effet alternés par un thème superbe, qui aboutit à un motif (page 40, ligne 5) d'un rythme identique à celui, qu'on rencontre dans le No. 2, à l'endroit où il a été question des croches dans le 2me quart de la mesure, dont la valeur doit être respectée avec la plus grande exactitude dans l'exécution.

No. 6, op. 64 No. 1, en Ré♭ majeur.

L'espièglerie du mouvement tournoyant de cette valse exige une grande légèreté et précision des tours de doigts. Pour atteindre son véritable effet technique, il est indispensable de s'exercer aux traits d'agilités par un doigté *staccato*. Dans la cantilène, il est utile de souligner d'un ton harmonieux la charmante phrase mélodique, pour rendre évident son cachet caractéristique de lyrisme, plein d'élégance.

No. 7, op. 64 No. 2, en Ut♯ mineur.

Empreint de tristesse et de rêverie est le motif de la 1re partie de cette valse. La 2me partie se compose d'une espèce de retournelle, qu'il faut maintenir dans un mouvement modéré, se gardant bien d'accentuer la dernière croche de chaque mesure, erronément marquée dans certaines éditions.
Version juste:

Version inéxacte:

Le thème en Ré♭ majeur, d'une superbe largeur mélodique, est considéré justement comme une des plus élevées inspirations dans l'œuvre de Chopin.

No. 8, op. 64 No. 3, en La♭ majeur.

C'est bien singulier qu'une valse, tellement pleine de grâce et de noblesse, ne soit presque jamais jouée aux concerts. Et cependant elle contient des jolies phrases mélodiques et des traits d'agilité pleins d'effet, qu'on doit exécuter dans un *legato* rigoureux. La mélodie en Ut majeur demande d'être mise en évidence, à travers un accompagnement discret de la main droite.

No. 9, op. 69 No. 1, en La♭ majeur.

À partir de ce Numéro commencent les valses publiées après la mort de l'auteur. La présente est

jednym z najbardziej interesujących, a to ze względu na szczery liryzm, zalotność i figlarną kokieterję, wyrażone tak plastycznie cudnemi wdziękami w każdej z trzech części.

No. 10, op. 69 No. 2, h moll.

Niezwykle rzewny nastrój przebija się w 1ej części tego walca, a choć część 2a jest żwawszą i weselszą, to i tu przeważa liryzm na tle tęsknoty. Na uwagę zasługują podwójne dzwięki w tej części (62 str. wiersz 4), które, po dłuższem studjowaniu zręcznego zsuwania [3 1 na [3 1 palcy oraz łączeniu [3 1 na [4 1 i na odwrót, doprowadzą do dobrego *legato*.

No. 11, op. 70 No. 1, Ges dur.

Trzeba posiadać dużo sprawności palcowej by pewnie i czysto wykonać 1a część dość figlarną, pełną trudności technicznych. Część 2a przypomina charakterystyką tyrolską redowę dla jej powłoczystośći (jodłowanie), wyrażonej tercjami i sekstami.

No. 12, op. 70 No. 2, f moll.

W 1ej części tego walczyka przeważa melodja pełna rzewności, zaś w 2iej panuje nastroj bardziej pogodny.

No. 13, op. 70 No. 3, Des dur.

Walc ten, również jak i poprzedni, odznacza się szlachetnym nastrojem i kunsztowną fakturą.

No. 14, e moll, (bez opusu).

Popularny ten walc, dość często grywany na koncertach, można zaliczyć do bardzo efektownych. Wykonawcy, posiadający błyskotliwą technikę, znajdą w tym utworze wdzięczne pole do popisu.

No. 15, 16 i 17, (bez opusu).

Trzy ostatnie walczyki należą do młodzieńczego okresu twórczości Chopina. Walczyk 17 y ma podział taktu na 3/8, a więc zamiast ósemek- szesnastki, co i pozostawiono w niniejszem wydaniu.

Objaśnienia te, według uwag prof. A. Michałowskiego, streścił L. Chojecki, redaktor „Nowości Muzycznych". Tłómaczył na francuski prof. Wł. Miler.

en général une des plus intéressantes. Ses mérites principaux sont un lyrisme sincère, beaucoup de grâce, de la coquetterie espiègle, exprimées plastiquement par les superbes motifs de ses trois parties.

No. 10, op. 69 No. 2, en Si mineur.

Un charme exceptionnel de tendresse émane de la première partie de cette valse; et quoique la 2me partie soit plus vive et plus gaie, là aussi néaumoins domine le lyrisme, sur un fond de tristesse. Il est utile de remarquer dans cette partie les sons doubles (page 62, ligne 4) qui méritent une exercitation sérieuse, pour pouvoir arriver à un bon *legato*, obtenu en glissant adroitement du doigté [3 1 au même [3 1, et liant bien le doigté [3 1 avec le [4 1, et à l'envers.

No. 11, op. 70 No. 1, en Ré♭ majeur.

Il faut posséder la maîtrise de l'agilité pour pouvoir exécuter avec précision et justesse la première partie de cette valse, d'une vivacité assez espiègle, mais pleine de difficultés techniques. La 2me partie rappelle le caractère de la Rédowa tyrolienne, caractère qui est mis en évidence au moyen de rangées de tierces et de sixtes.

No. 12, op. 70 No. 2, en Fa mineur.

Dans la première partie de cette valse domine une mélodie pleine de tristesse. La 2me partie se distingue par des nuances de majeure sérénité.

No. 13, op. 70 No. 3, en Ré♭ majeur.

Cette valse, aussi bien que la précédente, se fait remarquer par un air noble, et un travail ingénieux.

No. 14, en Mi mineur, (sans chiffre d'opus).

Cette valse populaire, jouée souvent aux concerts, peut être comptée parmis les compositions de grand effet. Les pianistes doués d'une technique brillante y trouveront une occasion favorable de pouvoir se distinguer.

Nos 15, 16 et 17, (sans chiffres d'opus).

Ces trois dernières valses appartiennent au période juvenil de la carrière de Chopin. La valse 17me est écrite dans la mesure de 3/8, ce qui implique l'emploi des doubles croches. Dans la présente édition, nous avons gardé scrupuleusement cette originalité de l'auteur.

Les renseignements qui précèdent, d'après les instructions du professeur-pianiste Alexandre Michałowski, ont été résumés par le Rédacteur L. Chojecki, Directeur du journal: „Nowości Muzyczne" (Les Nouveautés Musicales) de Varsovie, et traduits en français par Wł. Miller.

A Mlle LAURA HARSFORD.

Grande Valse brillante.

F. Chopin, Op. 18.

Vivo.

34

mf (con grazia)

1. 2.

sf *ff*

(scherzando)

p *f* *p*

ff *p* *f*

dolce

poco riten.

a tempo
mf

con anima

f *mf*

1. 2.

p *p (scherzoso)*

Ped. simile

molto cresc.

senza Pedale

(risoluto)

f *mf*

p *dolce*

1. 2.

dolce

p

ff

p

cresc.

f

sf

sf

sf

sf

dim.

leggieramente

p

(con leggerezza)

p

p

13243

f

sf

sf

sf

poco ritenuto

sf

sf

p

a tempo

pp

poco a poco cresc.

f

con bravura

ff

ff

f

dim.

BIBLIOTEKA INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA

mf

dim.

p

cresc.

ff

sf

p

accel.

cresc.

dimin. poco a poco

fz

ff

A Mlle THUN-HOHENSTEIN.

Valse brillante.

F. Chopin, Op. 34. No. 1.

Vivace.

2.

cresc.

Ped. simile

1. 2.

p

f

f

mf

ff (con passione)

mf

p

p

f

f

fz *p*

dimin.

p

simile

m.d.

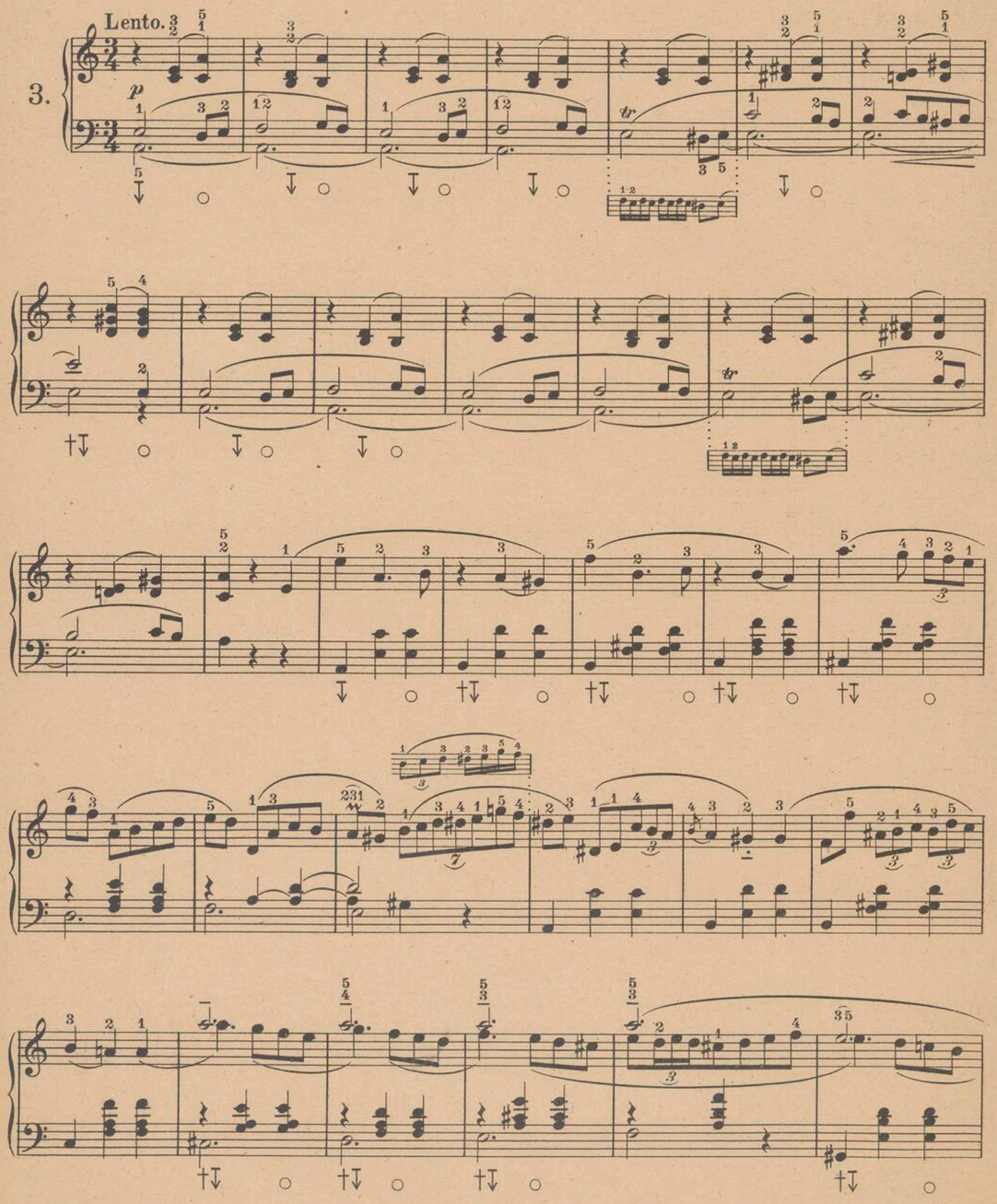
pp

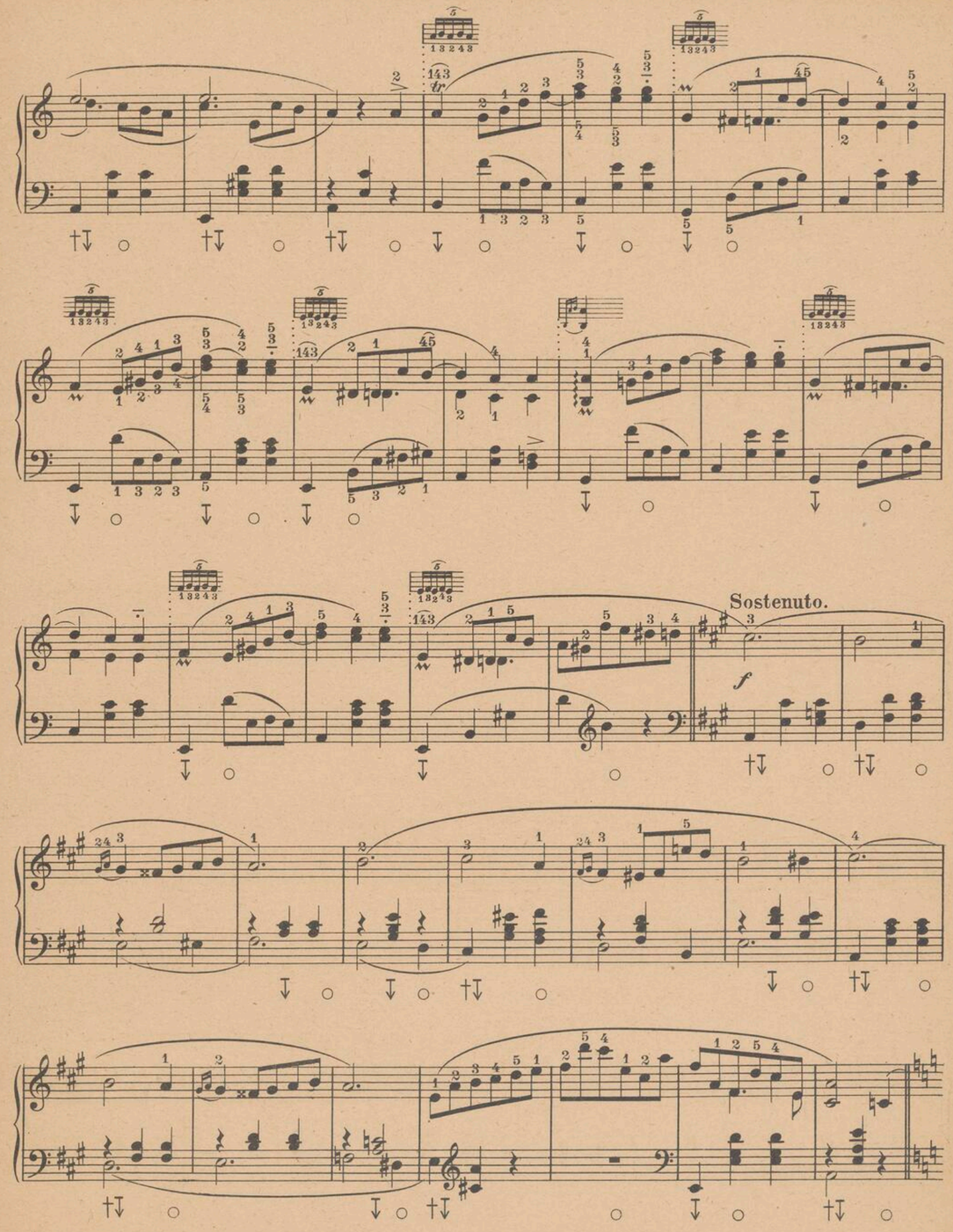
ff

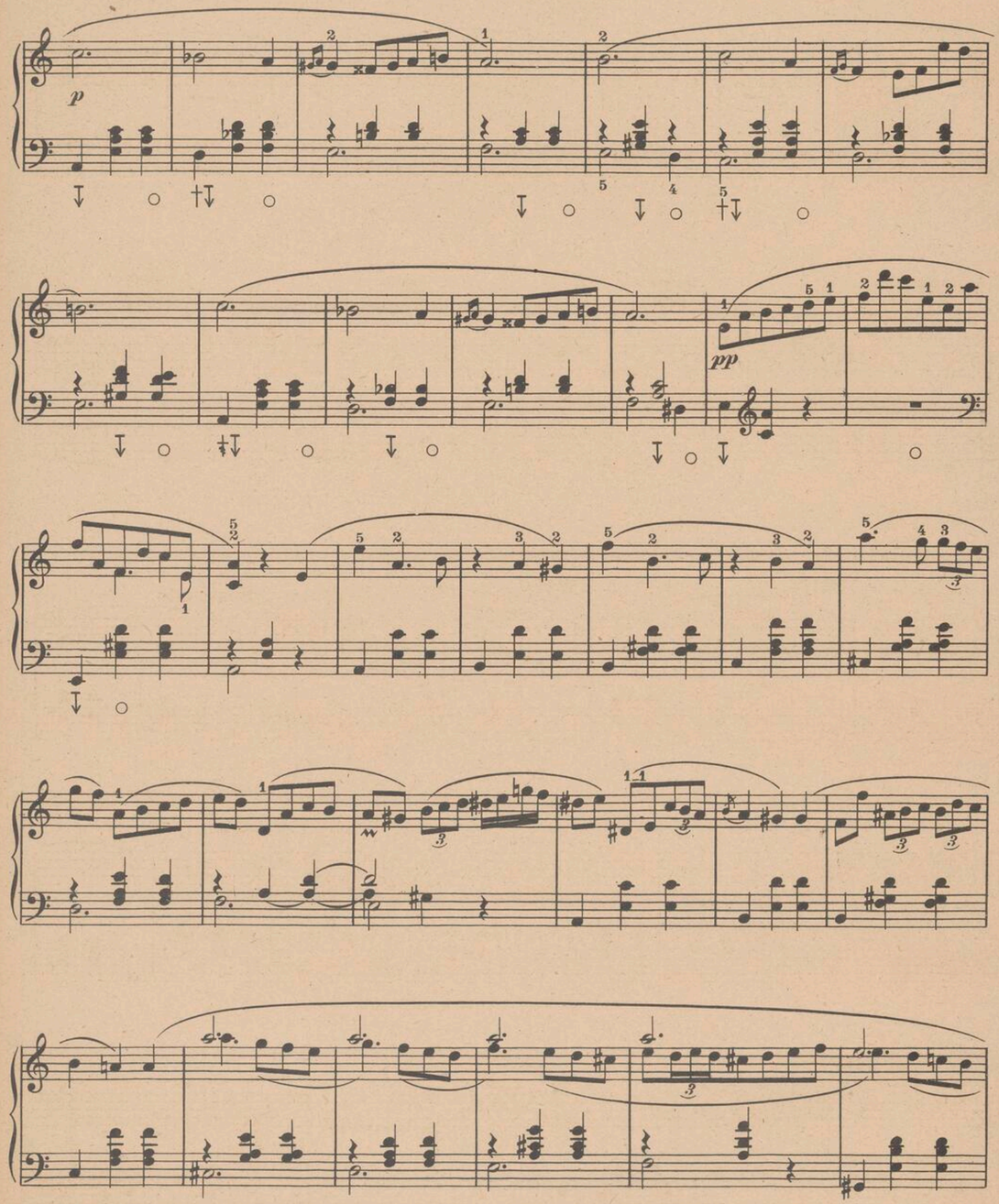
A Mme G. IVRI.

Valse.

F. Chopin, Op. 34. No. 2.

p
pp

Sostenuto.
f

p

pp

tr

pp

poco riten.

a tempo

tr

tr

À Mlle A. EICHTHAL.

Valse Brillante.

F. Chopin, Op. 34. No. 3.

Vivace.

4.

cresc.

dimin.

perdendosi

simile

m.d.

Valse.

F. Chopin, Op. 42.

Vivace.

5.

leggiero

simile

Ped. *simile*

Ped. *simile*

senza Ped.

Ped. *simile*

sostenuto

Ped. simile

leggiero

p

ff

Ped. simile

cresc.

Ped. simile

leggiero

p

Ped. simile

p

Ped. simile

Ped. simile

leggiero

sostenuto

senza Ped.

Ped. simile

cresc.

ff

p

p

cresc.

Ped. *simile*

f *leggiero*

f

ff

accel.

f *cresc.*

cresc.

Ped. *simile*

ff

A Mme la comtesse DELPHINE POTOCKA.

Valse.

F. Chopin, Op. 64. Nr. 1.

Molto vivace.

6.

leggiero

Ped. *simile*

sostenuto

Ped. *simile* *senza* Ped. Ped. *simile*

senza Ped. Ped. *simile*

cresc.

f

Ped. *simile*

p

pp

f

f

A Mme la baronne de ROTHSCHILD.

Valse.

F. Chopin, Op. 64. Nr. 2.

Tempo giusto.

7.

Più mosso.

Ped. simile

Ped. simile

pp

Ped. simile

Ped. simile

Più lento.

poco ritenuto

Più mosso.

Ped. simile

Ped. simile

8

pp

Ped. *simile*

Tempo I.

8

Ped. *simile*

senza Ped.

Più mosso.

Ped. *simile*

Ped. *simile*

8

pp

Ped. *simile*

Ped. *simile*

8

A Mme la BARONNE BRONICKA.

Valse.

F. Chopin, Op. 64. No. 3.

Moderato.

8.

cresc.

f

p

cresc.

rit.

f

p sotto voce

sostenuto

Ped. *simile*

ff

poco a poco accelerando al fine

dim.

p

Ped. *simile*

8

decresc.

8

cresc.

Valse.

(Oeuvre posthume.)

F. Chopin, Op. 69. No. 1.
(1836.)

Lento. M.M. ♩= 138.

9.

p con espressione

f

p

riten.

a tempo

f

p

pp

riten.

con anima

mf *a tempo*

Ped. *simile*

riten. *a tempo* *con forza*

f *p*

1. 2.

riten. *a tempo*

dolce *ten.*

p *poco a poco cresc.*

sf *p* *f*

poco a poco cresc.

f

sf

p

ten.

ten.

ten.

ten.

f

p

riten.

Valse.

(Oeuvre posthume.)

F. Chopin, Op. 69. No. 2.
(1829.)

Moderato. M.M. ♩ = 152.

10.

p

Ped. simile

cresc.

rit.

dim.

a tempo

p

senza Ped.

Ped. simile

f

dim.

p

mf

rit.

senza Ped.

a tempo
con anima

dim.

Ped. *simile*

rit.

a tempo

f

sf

sf

rit.

Ped. *simile*

senza Ped.

a tempo

Ped. *simile*

a tempo

rit.

f

sf

sf

f

riten.

dim.

a tempo

senza Ped.

dolce

Ped. simile

cresc.

dim.

sf

f

Ped. simile

rit.

a tempo

f

sf

sf

rit.

f

calando

pp

Valse.

(Oeuvre posthume.)

F. Chopin, Op. 70. No. 1.
(1835.)

Molto vivace. M.M. ♩.= 88.

11.

brillante *f*

Ped. *simile*

senza Ped. Ped. *simile*

molto riten.

Ped. *simile*

Meno mosso. M.M. ♩= 96.

cantabile *p*

Ped. *simile*

poco *a* *poco* *cresc.* *f* *p*

Ped. *simile*

p

Ped. *simile*

poco a poco cresc. f p

p

Tempo I.

tr tr p

Valse.

(Oeuvre posthume.)

F. Chopin, Op. 70. No. 2.
(1843.)

Tempo giusto. M. M. ♩= 144.

12.

mf cresc. Ped. simile

senza Ped. f

p senza Ped.

riten. a tempo cresc. Ped. simile

senza Ped. f Ped. simile

p

Ped. simile

dim. *pp*

Ped. simile

cresc.

cresc.

Ped. simile *senza Ped.*

dim. *pp*

cresc.

Valse.

(Oeuvre posthume.)

F. Chopin, Op. 70. No. 3.
(1830.)

Moderato. M. M. ♩= 108.

13.

dolce e legato

Ped. *simile*

senza Ped.

Ped. *simile*

Ped. *simile*

dim.

mf

Ped. *simile*

Ped. *simile*

Fine.

cresc.

cresc.

1. 2.

p

Ped. *simile*

1. 2.

cresc.

tr

cresc.

D. C. al Fine.

Valse.

(Oeuvre posthume.)

F. Chopin.

14. Vivace.

p *cresc.*

f *grazioso* *p*

Ped. *simile*

senza Ped. Ped. *simile*

dolce legato

f

Ped. *simile*

dolce

Ped. *simile*

Ped. *simile*

p dolce

Valse.

(Oeuvre posthume.)

F. Chopin.
(1829.)

Tempo di Valse.

15.

f *mf* *p* *cresc.* *mf*

p Ped. *simile*

mf *senza* Ped. *p* Ped. *simile*

Ped. *simile*

cresc.

Ped. *simile* *p*

Ped. simile

8

f

p

cresc.

mf

8

p

mf

8

p

cresc.

Valse.

(Oeuvre posthume.)

(Non troppo vivo.)

F. Chopin.

16.

poco f *mf* *dim.* *mf*

Trio.

f *mf* *f* *mf*

poco f

mf

mf

p

p

Valse.

(Oeuvre posthume.)

F. Chopin.

Vivo.

17.

mf

dim.

84

○ *senza* Ped.

Fine.

Trio.

f

Valse D.C. al Fine.

INSTYTUT FRYDERYKA BIBLIOTEKA CHOPINA

Biblioteka Stowarzyszenia

G. 5865 W.

NARODOWY
INSTYTUT
FRYDERYKA
CHOPINA

858/n

Édition Gebethner & Wolff

FR. CHOPIN

Valses

pour piano

(A. Michałow

Zbiory Stowarzyszenia I.F.C. 858

Op. 69. No. 1.
As dur. page 55.

Op. 69. No. 2.
H moll. page 59.

Op. 70. No. 1.
Ges dur. page 64.

Op. 70. No. 2.
cresc. *F moll.* page 67.

1. *simile*

Op. 70. No. 3.
Des dur. page 70.

E moll. page 72.

E dur. page 76.

Es dur. page 80.